

се казвало да се испрати $\frac{1}{2}$ сотня казаци къмъ с. Изиклии (Къзълдере), което се намира на кръстопътя за Балкана и Стара-Загора, за да влѣзе въ свръзка съ опълчението. На турцитѣ — граждани било обявено, че ако излѣзатъ отъ домоветѣ си събрани 5 человекъ наедно, казациѣ ще стрѣлятъ върху тѣхъ.

Между това раненитѣ отъ Стара-Загора започнали да пристигатъ и въ скоро врѣме въ града и околността се събрали до 5 хиляди ранени и до 40 хиляди бѣжанци.

Въ това врѣме, вслѣдствие на едно фалшиво донесение отъ казациѣ, че турцитѣ настѣпватъ отъ къмъ малкия балканъ, въ града била произведена страшна паника: мъже, жени и дѣца се спуснали да бѣгатъ и по такъвъ начинъ града въ разстояние на около единъ часъ съвсѣмъ опустѣлъ. На улицата останали само нѣколко грѣдни и нѣколко 2—3 годишни дѣца, оставени отъ майкитѣ имъ и една прострѣна възрастна мома умрѣла отъ страхъ. Но тревогата се оказала фалшива. Казациѣ приели едно стадо овце, които вдигнали голѣмъ прахъ, за противникъ.

Съ приказъ по опълчението за врѣменно командующъ дружината бѣше назначенъ щабсъ-капитанъ Стесель, а за ротни командири: на 1-а рота, на мѣсто убития капитанъ Феодоровъ, азъ, на 2-а рота, прапорщикъ Болшевъ и на 4-а рота новодошлия прапорщикъ Юнгеръ. Но тъй като щабсъ-капитанъ Стесель, бѣше силно контузенъ въ вчерашния бой, то командването на дружината, която слѣдъ боя при Стара-Загора, до пошълването ѝ, се дѣлеше на двѣ роты, бѣ възложено на мене, впрочемъ, безъ заповѣдъ по опълчението.

Щомъ се спрѣхъ въ Казанлъкъ, по устната заповѣдъ на полковникъ Депрерадовича, замѣстника на генералъ Столѣтова, който още не бѣше се върналъ при опълчението отъ вчерашния бой, направено бѣ распорѣждане да се готви вечеря за опълченцитѣ. Слѣдъ като направихъ нужното по дружината распорѣждане, отидохъ въ града съ цѣлъ да се нахраня, тъй като отъ вчера почти не бѣхъ ялъ нищо.

Прѣди всичко, азъ се отбихъ пѣтьомъ у казанлъшкия си приятель. Потропахъ на портата, но тя се оказа затворена и никой отъ вхтрѣ не се обади. Отъ туй разбрахъ, че и той е избѣгалъ. Отъ тамъ ходихъ въ нѣколко хана, които сѣщо се оказаха затворени. Най-послѣ се отбихъ въ хана на Георги